

Joan Font i Torrent

+ SEGUEIX-ME

05/03/2022

Néstor Luján, un esperit de l'Acadèmia

🕒 3 min

Néstor Luján i Fernández, periodista, escriptor, gastrònom i formidable tertulià, va néixer a Mataró l'any 1922, amarat per l'esperit de l'Acadèmia, entesa com un dels fruits de l'humanisme, que va portar la llum del Renaixement a la foscor de l'Edat Mitjana, i que va generar personatges universals, d'un saber ampli, enciclopèdic, com ho van ser també, a casa nostra i durant el segle passat, Enric Prat de la Riba, Eduard Toda i Güell, Jaume Vicenç Vives o Joan Perucho, entre molts d'altres. Catalunya sempre ha produït personatges extraordinaris que s'han vist limitats per una cultura, sense estat, que ha dificultat la seva visibilitat i el seu reconeixement universal.

Home de curiositat immensa, va estudiar la malauradament extinta carrera de filosofia i lletres i, amb el temps, va adquirir un saber enciclopèdic que el va fer culturalment immens. Es va llicenciar l'any 1943 i va obtenir el títol de periodista l'any 1952, quan ja estava fortament vinculat a la mítica i imprescindible revista *Destino*.

Néstor Luján va escriure, tant a *Destino* com a *Historia y Vida* –que també dirigiria posteriorment–, sobre quasi tots els camps de la cultura, el saber i la crítica: art, literatura, boxa, viatges, curses de

braus, política, música; res va escapar a la seva curiositat i passió pel coneixement, i la seva transmissió, a través de mitjans precaris, en una època que no afavoria precisament la comunicació, ni la comunicació del saber. Tampoc va restar aliè a la gastronomia, que acabaria sent una de les seves grans passions.

Els seus articles a la revista *Destino*, sota la imperativa rúbrica titulada *Coma bien*, signats amb el pseudònim de Pickwick –un dels extravagants personatges de la primera, imprescindible i divertida novel·la de Charles Dickens–, juntament amb la seva activitat com a finíssim crític gastronòmic durant més d'una dècada, li van comportar la concessió del Premio Nacional de gastronomia l'any 1974.

Possiblement, una de les seves principals virtuts va ser aconseguir en els seus escrits la comunió perfecta entre la teoria gastronòmica i el seu coneixement pràctic, assolit en degustacions assaborides a les millors taules del món, i amanida amb acurades anècdotes i informacions històriques que donaven una ferma consistència al resultat i excitaven l'interès i curiositat del lector.

A més de periodista, va ser un prolífic escriptor que va produir una ingent obra sobre tots els temes del seu interès. Novel·la, història, tauromàquia o gastronomia, tema aquest darrer amb produccions tan remarcables com el *Libro de la cocina española, Historia de la gastronomía, Las recetas de Pickwick o Viaje por las cocinas del mundo*, en castellà, o *Diccionari Luján de gastronomia catalana i Vint segles de cuina a Barcelona*, en català, entre d'altres; res va escapar a la delicada finor de la seva ploma.

L'any 1989, juntament amb un grup d'amics gastrònoms, va fundar, al Restaurant Via Veneto de Barcelona, l'Acadèmia Catalana de Gastronomia; denominació a la qual, des de 2014, s'hi ha afegit el segon cognom de “i Nutrició” com a mostra d'evolució i adaptació als signes dels temps.

Aquesta setmana s'ha celebrat el centenari del seu naixement i la seva figura resta plenament vigent i segueix constituint un referent en moltes disciplines, com la gastronomia. Un veritable mèrit en un país que s'entesta obstinadament en oblidar els seus mestres i personatges més il·lustres, com esforçant-se en reivindicar, de forma errònia i injusta, que tota glòria fou passatgera.

És la nostra responsabilitat no permetre-ho.

Joan Font i Torrent és secretari general de l'Acadèmia Catalana de Gastronomia i Nutrició